

BEAUTY IS IN THE EYE OF THE BEHOLDER

Zoiets moois zie ik nou nooit buiten, zegt iemand een tikkie verongelijkt als ik vertel dat we een vos zagen jagen.

Tja, wat is mooi? Op dit moment kun je bijvoorbeeld zomersneeuw zien: de vlokkige zaden van wilgen en populieren, die langsrijven op de wind. Een prachtig fenomeen, als je erbij stil staat. En heel gewoon, ja. Maar zeldzaamheden zijn echt niet mooier dan gewone dingen. Heb je ooit een gewone ereprijs goed bekeken? Een teer, hemelsblauw bloempje met donkerblauwe nerven en een geel-wit hartje. Voorgaande beschrijving valt in het niet bij wat je werkelijk ziet - dat is zó ontroerend mooi! Maar dat ontwaar je pas als je aandachtig kijkt: dan drijft de schoonheid naar boven.

Al dertig jaar interesseer ik me voor natuur. En toch ken ik maar zo'n 1500 van de 30.000 Nederlandse planten- en diersoorten, schat ik: slechts 5 procent dus. En dan heb ik het nog niet eens over sterrenbeelden, wolkentypen, bodemformaties, landschapsvormen en al het andere moois dat je buiten tegenkomt. Soms zou ik bijna hopeloos worden, dat ik het nooit red om dat allemaal uitputtend te leren kennen - aan de andere kant kan ik levenslang op ontdekkingsstocht blijven. Het is maar waar ik de nadruk op wil leggen, hoe ik dit probleem wil zien.

Waar je je liefde en aandacht op richt, dat heeft meer kans zich aan je voor te doen!

Er is onvatbaar veel moois te beleven buiten, in mijn ogen. Waarom is iets mooi? Dat is zo subjectief en lastig te benoemen. Beauty is in the eye of the beholder. Als je je ogen echt opent, ga je een wereld binnen die nieuw en vreemd voor je is. Toen ik eens bewust op libellen ging letten, ontdekte ik dat er zelfs vuurrode waterjuffers bestaan.

En boven een kabbelend bosbeekje zag ik tientallen diepblauw glanzende juffers dansen met grote blauwe vlekken op de vleugels - het leek wel een droom. Ik begreep ineens niet waarom ze me nooit eerder waren opgevallen.

In een jaar dat ik onderzoek deed aan de boomvalk zag ik ze opeens overal, zelfs midden in de Bijlmer. Ik was kennelijk extra alert op deze ranke roofvogel, volgde elk klein sikkelsilhouet hoog in de lucht, keek vaker naar boven, hoorde zijn gekkekker boven allerlei andere geluiden uit...

Het heeft bijna iets spiritueels: waar je je liefde en aandacht op richt, dat heeft meer kans zich aan je voor te doen. Wat wil je zien? Waar ben je attent en alert op? Hoe kijk je tegen het leven aan? Let je vooral op telkens teleurstellende medemensen of op de vele mooie kansen die voorbij komen? Je bril - het selectiemechanisme in de lawine aan indrukken die elke dag op je afkomt - bepaalt ook hoeveel schoonheid je ziet. En er is nog zo veel meer moois te beleven dan die prachtige vos. (Die je overigens ook zult zien, als je er voldoende aandacht in investeert.)

Bron: METRO dinsdag 7 juni 2005, Kor Goutbeek - Bioloog/natuurjournalist.